

Cantecul spicelor de Tudor Arghezi - referat

Cantecul somnului, Cantecul varstelor, Cantecul focului, Cantec înainte de-a adormi, Cantec pentru anul 2000, Cantec pentru trecut, Cantec din Pompei, Cantec sub stele, Cantecul bradului, Cantecul spicelor, Un cantec sunt reprezinta poezii care, desi din diferite cicluri, confirma faptul ca fa Lucian Blaga cantecul, cantarea dobandeste proportii cosmice, devine lait-motiv, clasicizand o anumita conceptie despre viata si moarte, despre existenta, potentand tensiunile.

Discursul p6etic se asaza in curgerea lui sub vraja cantecului, devenit dimensiune statornica a lumii. In unele cazuri motivul cantecului defineste denumirea ciclului, cum este cazul: Cantecul somnului, Cantecul focului, din care face pare si poezia Cantecul spicelor. Sentimentele poetului devin un cantec, al focului, al spicelor, in care se simte tragicul, iubirea fiind din ce in ce mai mult asociata cu moartea.

Cantecul spicelor este un cantec al iubirii, al dorului dar si al mortii, al tristetii vesnice. Folosind personificarea, metafora, repeti-tia, comparatia, Lucian Blaga, in conceptia sa expresionista realizeaza o splendida poezie in care se intrepatrund sentimente ale puritatii traiirii, unde senzualitatea atinge pragul maxim prin versurile: "Cum ar putea sa ne taie/ pe la genunchi, sa ne culce pe spate, in arderea vantului?", ardere, avand sens de purificare.

"Secerei lumii" poetul ii spune "fierul pamantului" care nu lasa in urma sa decat sansa obisnuitului, a lumii noastre pline de tristete, pentru ca ultimele trei versuri exprima fara echivoc dimensiunea din care nu poti iesi. "Aceasta-i tristetea cea mare" - "a spicelor, dar nu numai a lor - metafora personificatoare - reveleaza o stare de spirit, dupa care continua, explicand, motivand: "ca nu sunt taiate de luna, ca numai de fierul pamantului/ li s-a merit sa apuna."

Poezia, structurata pe trei strofe, avand, simetric, fiecare, cuvantul spicele, ceea ce-i confera o anumita ordonare interioara, cu o rima incrucisata, si cu alternanta ritmurilor amfibrahic si dactil, cu o muzicalitate deosebita, data de repetarea unor sunete - se constituie ca o mica simfonie a dragostei - prin cantecul spicelor - ca un principiu universal al echilibrului - prin antropomorfizarea vegetalului, prin transferul insusirilor omului la vegetal.

Sunt relevante si alte cuvinte din sfera umanului: dorul, moartea, vorba, secera etc, fiecare in contexte care pun in evidenta metafora ce reveleaza mistere - specifica lui Lucian Blaga.